

Mál nr. 253/2014**M****og V. v/sjúkra- og slysatryggingar MH.****Tilkynningarfrestur 1.mgr. 124.gr. laga um vátryggingarsamninga vegna slyss 5. mars 2008.****Gögn.**

1. Málskot móttakið 11. ágúst 2014 ásamt gögnum.
2. Bréf V dags. 1. september 2014.

Málsatvik.

Í tjónstilkynningu dags. 12. apríl 2013 til V kveðst M hafa lent í því þann 5. mars 2008 að missa gler ofan á rist annars fótar. Í gögnum málsins kemur fram að M leitaði læknishjálpar samdægurs þar sem var m.a. búið um sár en ekki greindist brot á ristinni eða aðskotahlutir, eins og glerflís, í ristinni. M leitaði sumarið 2008 á slysideild Landspítala háskólasjúkrahúss og í læknaþréfi dags. 30. júní 2008 kemur eftirfarandi texti fram: „...virðist réttisin á dig.IV í sundur. Einnig með taugaskaða.“ Sérfræðingur á slysideild vísaði M síðan til sérfræðings í bæklunarlækningum. Í málinu liggja fyrir upplýsingar um greiningu og meðferð M hjá þeim sérfræðingi frá því í byrjun árs 2009 fram í mars sama ár. Síðan virðist M ekki leita aftur til umrædds sérfræðings fyrr en í september 2012 og fer í kjölfarið í sjúkrahjálfun í lok árs 2012 og fram á árið 2013.

M telur að upphaf tjónstilkynningarfrests eigi að miðast við september 2012 þegar hann leitar aftur til sérfræðings í bæklunarlækningum vegna afleiðinga slyssins en þá hafi hann fyrst getað gert sér grein fyrir atvikum að baki kröfu sinni. Þá hafi mat sérfræðingsins verið að vandamál hans vegna slyssins 5. mars 2008 væru staðreynd en fyrr hafði verið reynd ýmis konar meðferð.

V telur að miða eigi upphaf tjónstilkynningarfrests við 29. janúar 2009 þegar M leitaði fyrst til sérfræðings í bæklunarlækningum en í vottorði hans dags. sama dag komi m.a. fram að líklegt væri að líkamstjón M yrði vandamál síðar. Einnig bendir V á að M hafi verið vísað til sérfræðings hálfu ári áður.

Álit.

Mat nefndarinnar liggur í því að meta þann tímamark þegar M fékk vitneskju um atvik sem krafa hans í sjúkra- og slysatryggingu hjá V er reist á. Við það mat ber að líta til upplýsinga sem koma fram í læknisfræðilegum gögnum og þá verður ekki litið framhjá því að greining áverka og samskipti M við sérfræðing í bæklunarlækningum snemma á árinu 2009 eru þess eðlis að erfitt er að líta framhjá því að á því tímabili fékk M nokkrar upplýsingar um áverka sinn og mögulega meðferð vegna hans, auk þess sem upplýsingar um taugaskaða liggja fyrir í læknisvottorði frá 30. júní 2008. Verður að telja að vitneskja um atvik að baki kröfunni hafi verið ljós í síðasta lagi á árinu 2009 á hafi upphaf árstilkynningafrests skv. 1. mgr. 124. gr. laga um vátryggingarsamninga nr. 30/2004 verið. Árið var því löngu liðið þegar M tilkynnti um tjón sitt til V þann 12. apríl 2013 og hefur hann því glatað rétt til bóta úr sjúkra- og slysatryggingu hjá V.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr sjúkra- og slysatryggingu V.

Reykjavík 23. september 2014.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.